

klečím tu sám
ruce prázdný mám
a v nich ještě cítím dotyk tvůj
tebe volá Pán
ale já tu zůstávám
a prosím: Otče nyní při nás stůj
čas dětství čas zrání
hrdost víc přijmout brání
víc pýcha nedovolí dát
tak prozatím
se loučím ale sním
o tom, že to není napořád

stojím tu sám
srdce v dlaních mám
a do paměti ukládám tvou tvář
překročila´s práh
mě zanecháváš v tmách
tobě cestu prosvětluje zář
konec smutků, bolestí
ty už stojíš na rozcestí
a vydáváš se blaženosti vstříc
tak prozatím
se loučím, ale s tím
že dopovím, co nestih jsem ti říct

né náhodou
tě drží nad vodou
víra když ti síla dochází
navždy ji máš
když srdce otvíráš
lásce která shůry pochází
zatímco mě se ztrácíš
k těm naproti se vracíš
na břehu vidíš všechny stát
tak prozatím
se loučím, ale vím
že jednou spolu budem se zas smát